

wetenschappelijke gegevens en conclusies bevat, en duidelijk stelt, dat een actueel gevaar voor schadelijke gevolgen voor milieu, dieren en planten niet kan worden uitgesloten.

— Specifiek probleem voor de betrokken lidstaat

De aantoonbaar kleinschalige landbouw in Oberösterreich, gekoppeld aan de voortdurende toename van het aandeel van biologisch bewerkte oppervlakten en van het aantal biologische landbouwondernemingen, verlenen deze regio van de Gemeenschap een eigen specificiteit.

Aan de in artikel 95, lid 5, EG gestelde bijkomende eis, dat het specifieke probleem voor de betrokken lidstaat zich heeft aangediend nadat de harmonisatiemaatregel is genomen, is volgens de Republiek Oostenrijk voldaan. Het feit dat de desbetreffende vrees reeds vroeger bestond, doet daaraan niet af. Beslissend is enkel dat de volle omvang van het probleem eerst duidelijk is geworden nadat de harmonisatiemaatregel is genomen. Pas bij de publicatie van de studie-Müller (28 april 2002) kon de werkelijke omvang van het probleem worden vastgesteld.

— Evenredigheid

De Oö GTVG 2002 moet worden beschouwd als een ter bescherming van het milieu noodzakelijke nationale bepaling, die gelet op de beperkte geldigheidsduur van drie jaar evenredig moet worden geacht.

— Voorzorgsbeginsel en beginsel van preventief handelen

De Oö GTVG 2002 is een voorzorgs- en preventieve maatregel in de zin van artikel 174, lid 2, EG. Volgens die bepaling streeft de Gemeenschap in haar milieubeleid naar een hoog niveau van bescherming, rekening houdend met de uiteenlopende situaties in de verschillende regio's van de Gemeenschap, en berust dat beleid o.m. op het voorzorgsbeginsel en het beginsel van preventief handelen. Het door de gemeenschapswetgever gemaakte onderscheid heeft maar zin, als de begrippen „voorzorg” en „preventief handelen” een zelfstandige betekenis hebben. Derhalve is er reeds sprake van „voorzorg” op een tijdstip dat een gevaar voor het milieu nog niet zo concreet is, dat een ingreep in de zin van „preventief handelen” noodzakelijk is. De Oö GTVG 2002 is duidelijk bedoeld om risico's te vermijden en is dus gerechtvaardigd in de zin van het voorzorgsbeginsel.

Verzoek van de Cour d'appel de Bordeaux, chambre de l'instruction van 4 november 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen het Openbaar Ministerie en Hiebeler André Rochus

(Zaak C-493/03)

(2004/C 21/40)

De Cour d'appel de Bordeaux, chambre de l'instruction heeft bij beschikking van 4 november 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 24 november 2003, in het geding tussen het Openbaar Ministerie en Hiebeler André Rochus, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- Zijn als verschillende feiten te beschouwen het vervoer en de verkoop van eenzelfde hoeveelheid verdovende middelen naargelang zij zijn gepleegd in één enkele lidstaat of van één lidstaat naar een andere?
- Vormen de invoer in een lidstaat van eenzelfde hoeveelheid verdovende middelen en het vervoer ervan op korte termijn naar een andere lidstaat eenzelfde feit of verschillende feiten?
- Verleent artikel 54 van de Schengen-uitvoeringsovereenkomst van 19 juni 1990 een overeenkomstsluitende Staat die om uitlevering wordt verzocht, de bevoegdheid een „ne bis in idem”-exceptie toe te wijzen ingeval aan de voorwaarden voor toepassing van dit beginsel is voldaan, ofschoon de onherroepelijke veroordeling die aan de vervolging wordt tegengeworpen, niet door deze Staat, maar door een andere overeenkomstsluitende Staat is uitgesproken?
- Verzet het door artikel 54 van de Schengen-uitvoeringsovereenkomst opgelegde verbod zich tegen de uitvoering van een veroordelingsvonnis dat is uitgesproken in een lidstaat vóór de inwerkingtreding van genoemde overeenkomst?
- Beschermt het strafbaar feit van ongeoorloofde handel in verdovende middelen in niet-geringe hoeveelheden, als omschreven en strafbaar gesteld in de §§ 30, lid 1, sub 4, 29, lid 1, sub 1, en lid 3, tweede volzin, sub 2, en 29, lid 1, sub 4, §§ 3, lid 1, 2, lid 1, 1, lid 1, juncto bijlage III bij § 1, lid 2, van de Duitse narcoticawet, in de versie van 27 januari 1987, alsmede de §§ 25, lid 2, 52 en 53 van het federale strafwetboek, dezelfde of andere juridische belangen als die welke worden beschermd door het strafbaar feit van invoer, verboden bezit en verkoop van niet-geringe en deels aanzienlijke hoeveelheden verdovende middelen, als omschreven en strafbaar gesteld in de artikelen 71, 72, en 74, lid 1, sub 2, en lid 2, en 75 van de Italiaanse wet nr. 685/75 van 22 december 1975 en de artikelen 81, 56 en 110 van het Italiaanse strafwetboek?

(1) PB L 230 van 16.9.2003, blz. 34.

(2) PB L 106 van 17.4.2001, blz. 1.